

indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Ensartet vurdering af parcelhusgrunde).

[Af Rahbæk Møller (SF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 38. Fremsat 17/10 80).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Lad mig sige straks, at jeg kan ikke lide dette lovforslag. Det kan jeg ikke af to grunde. For det første, fordi det åbenbart lægger op til at skabe forvirring omkring vores vurderingslov og vores vurderingssystemer, altså bidrager til at skabe tvivl om, hvad der egentlig er hovedelementet i vores vurderingslov, og hvad der skal være grundlaget for vores vurderingsmyndigheder.

For det andet lægger lovforslaget op til den rene og skæreste manipulation. I virkeligheden siger man, at de mindre grunde her i landet skal vurderes under handelsprisen, mens de store grunde her i landet skal vurderes over handelsprisen. Måske fordi SF har den opfattelse, at mindre grunde er sociale og store grunde er asociale. Jeg ved ikke, om det er det, der er grundlaget for synspunkterne, men lovforslaget virker helt besynderligt på mig.

I øvrigt kan jeg sige til hr. Rahbæk Møller, at en undersøgelse, der er foretaget af statsskattedirektoratet, har vist, at grunde, der ejes af personer på 65 år eller derover, gennemgående er henimod 50 pct. større end grunde, der tilhører yngre aldersgrupper. Jeg ved ikke, om det kan gøre indtryk på hr. Rahbæk Møller og få hr. Rahbæk Møller til at sige, at hans eget forslag faktisk også i så henseende er uhensigtsmæssigt.

I øvrigt skal jeg kun sige, at en gennemførelse af lovforslaget i den foreslåede form rejser en lang række problemer. Jeg må afvise forslaget.

Ervin Jensen (S):

Da mit partis ordfører, hr. Egon Jensen, ikke kan være til stede i salen, skal jeg på hans vegne fremføre vores synspunkt på det foreliggende lovforslag.

SFs forslag går som nævnt af ministeren ud på, at alle grunde uden hensyn til størrelsen skal ansættes til samme kvadratmeterpris, når det drejer sig om en- og tofamiliehuse. Det skyldes, at ligningsrådet, både det gamle og det nuværende, har besluttet, at man skal anvende det såkaldte byggeretsprincip for at gøre vurderingen mere ensartet og rigtig landet over. Byggeretsværdien defineres som halvdelen af værdien af en normalgrund på 800 m², og det betyder, at mindre grunde, der handles til højere priser, vil få en forholdsmæssigt højere vurdering. Hidtil har de været vurderet for lavt. Byggeretsprincippet er i og for sig ikke nyt, idet det har været anvendt i en række vurderingskredse landet over.

Lad det være slået fast, at vurderingsloven hverken er en sociallov eller en skattelov, men derimod en lov, der skal sikre, at landets grunde vurderes til den værdi, de har i handel ogandel i ubebygget stand. SF anfører, at dette vil være socialt urimeligt. Nu er der altså ikke nogen naturlov, der siger, at dårligt stillede bor på små grunde og de bedre stillede på store. Man kan bare tænke på rækkehusene i millionklassen i Københavns omegn og andre steder. Omvendt er der mange med almindelige indkomster, som har en stor grund, som kun kan anvendes til ét parcelhus.

I ligningsrådets vedtagelse er det også slået fast, at oplagt urimelige ansættelser skal reguleres af vurderingsrådene, at små grunde, som ikke kan bebygges med et normalt hus, vil få et nedslag pr. m² for det antal kvadratmeter, der mangler, og at små grunde, som efter en brand eller nedrivning ikke kan anvendes til opførelse af et egnet hus, skal sættes meget lavt eller måske til 0 kr.

Små og mindre grunde handles til højere priser pr. m² end store grunde, og det ville være helt i strid med vurderingsloven, hvis man ikke skal vurdere efter grundens værdi. Det sker allerede mange steder i landet, og hensigten er altså at gøre vurderingen mere ensartet.

Beskatningen fastsættes ikke af vurderingsrådet, men derimod af stat, amt og kommuner. SFs lovforslag ville ikke betyde større

[Ervin Jensen]

retfærdighed og ville bl. a. medføre, at små grunde med rækkehuse i millionklassen ville få fordele. En grunds værdi afhænger af en byggeret, og det er dette, der er fastslået i vurderingsreglerne.

Vi kan ikke støtte SFs forslag, også ud fra, at man ikke skal føre socialpolitik på vurderingsværdien.

Ivar Hansen (V):

Jeg skal blot sige, at venstre ikke kan medvirke til det lovforslag, SF her har fremsat om ændring af de forudsætninger, som indførelse af byggeretsprincippet har ført med sig. Det er i og for sig med den argumentation, som ministeren allerede har anført. Vi mener, at lovforslaget bygger på forkerte forudsætninger, og at det i øvrigt vil skabe en hel del forvirring og usikkerhed.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg kan nu ikke se væk fra, at der kan være noget nyttigt i at få drøftet det forhold, som SF her har fremsat forslag om, men jeg vil godt straks sige, at i den form, som SF har givet sit forslag, mener jeg ikke det kan gennemføres, og heller ikke bør gennemføres.

SF har indskrænket sit forslag til alene at angå ejendomme, der er bebygget med en- og tofamilieshuse. Hvor det er tilfældet, skal der ansættes grundværdi efter samme beløb pr. arealenhed. Hvis vi skal drøfte byggeretsværdiprincippet – og det er måske det, vi kommer til her i dag – må man gøre opmærksom på, at det sådan set rækker videre ud end til en- og tofamilieshuse. Når man siger et sted, at alle andre ejendomme end dem, der er beregnet til en- og tofamilieshuse, skal vurderes på en anden måde, kan jeg ikke se, man når så overvældende langt.

Det er værd at drøfte, om det er rimeligt, at man har indført byggeretsværdiprincippet. Jeg hører til dem, der mener, det er forkert. Jeg mener, der må være metodefrihed til at vurdere. At man naturligt skal følge visse retningslinjer, det er da helt givet, men der er mange tilfælde, hvor det vil medføre langt bedre vurderingsresultater, hvis der er metodefrihed og man ikke er bundet til et ganske bestemt princip.

Det var en interessant bemærkning fra ministerens side, at SFs forslag skulle bygge på, at små grunde skulle være sociale grun-

de, mens store grunde skulle være asociale. Jeg deler helt ministerens opfattelse af, at så enkelt kan man ikke stille tingene op. Der er vist mange steder, hvor et rækkehus bygget på en lille grund ligger i en ganske hæderlig prisklasse. Omvendt vil der mange steder være en ret stor grund, måske endda besiddet af ældre mennesker, hvorpå der ligger et meget lille, beskedent hus. Jeg kan ikke se, at der skulle være nogen grund til i den forbindelse at gå ind på, at man ikke skulle kunne variere vurderingen, alt efter hvordan grundene nu er, og hvor de ligger henne.

Alt i alt vil jeg sige, at vi da ikke vil afvise at drøfte visse af disse forhold. Jeg kunne egentlig godt lide at spørge ministeren, om ministeren finder, at det byggeretsprincip, der nu, så vidt jeg har forstået det, kører videre forud for 17. almindelige vurdering, egentlig er et system, der er i orden, eller om det ikke ligger på den måde, at man skulle have metodefriheden for at undgå, at der for en lang række grundes vedkommende sker en ganske urimelig forhøjelse af grundværdien. Jeg skal ikke tage taleksempler frem, vi kender dem vist alle, og der vil blive tale om så voldsomme stigninger for mindre grunde med anvendelse af byggeretsprincippet, at der kan være grund til at se på forholdene.

Dertil kommer noget helt andet, og det er næsten det væsentlige i det hele, når vi kommer til at drøfte disse forhold i dag. Er der taget skyldigt hensyn til den igangværende prisudvikling, der jo er vigende, og som vil komme til at betyde, at det, man hidtil har regnet med, at grunde og fast ejendom bare steg og steg, overhovedet ikke gælder mere? Kan man sige, at det er lagt til rette på en sådan måde, at det ikke vil komme til at spille nogen afgørende rolle, men at prisudviklingen vil blive fulgt så nøje og så langt frem, at der vil blive taget alle mulige hensyn dertil? Jeg har hørt enkelte tal nævnt for, hvor højt man vil sætte grundværdier i hovedstadsområdet og i omegnen af hovedstaden. Jeg tror nok, at man vil komme ud for adskillige ganske voldsomme overraskelser, der kan afføde meget mere end netop det, at grunden bliver vurderet så højt. Det kan afføde meget mere. Det vedrører ikke dette forslag, vi har med at gøre her i dag, men jeg tror nok, man skal passe på, at man ikke indfører principper, der går ud over den metodefrihed, der hidindtil har været gældende.

Glistrup (FP):

Jeg takker ministeren, fordi han fejrer 7 års dagen for fremskridtspartiets indvalg her i tinget med vistnok for første gang at holde en tale, hvor hver evig eneste sætning fuldt ud kan tiltrædes fra fremskridtspartiets side. På den baggrund føler jeg mig jo i rollen, som om jeg var socialdemokratisk ordfører, altså som baronen i Jeppest seng. Det er jo bestemt ikke nogen rolle, som er så rar at skulle befatte sig med. Men jeg må altså nu se at knytte lidt randbemærkninger til det, ministeren sagde, og det må jo så ganske naturligt være at tage afstand fra disse to folkepartier, det konservative og det socialistiske, der åbenbart udgør oppositionen i denne sag. Hr. Hagen Hagensen fremhævede, at han syntes ikke om ligningsrådets vedtagelse, fordi hr. Hagen Hagensen mente, at man skulle have metodefrihed. Man har al den metodefrihed, man vil ude hos vurderingsmyndighederne. Man må sidde og raffe på en baggårdsrestaurant, og man må sidde og kigge i glaskugler eller gå til sandsigersken Corinta, eller hvad man vil, bare man dog kommer frem til det resultat, at grunden vurderes til dens værdi i handel og vandel. Er værdien for en given grund i handel og vandel f.eks. 280.000 kr., må vurderingsmændene bruge ligegyldigt hvilken metode de vil, bare de kommer til dette resultat.

Det, som ligningsrådet har gjort, er bare, at det har sagt, at erfaringerne tilsiger, når man behandler dem statistisk, at man nærmer sig sikrest at få værdien i handel og vandel, hvis man regner byggeretsprincippet til 70 pct. og m²-prisen til 30 pct. Det er det, som tallene ved en behandling i EDB-djævelskabsmaskineriet simpelt hen viser, at sådan ligger det nu en gang.

Når man så kommer og siger, at man ikke vil følge disse kendsgerninger fra socialistisk folkepartis side, har man jo i sine bemærkninger tre argumenter for det. For det første henviser man til, at man nu begiver sig ind på at handle i strid med, hvad man sædvanligvis har gjort. Nu må jeg erkende, at i fremskridtspartiet er det ikke et argument i sig selv, at man gør noget anderledes, end man sædvanligvis har gjort det, for at det så skulle være forkert, for det kunne være, man sædvanligvis handlede på en forkert måde. Men det er i og for sig ikke rigtigt, for man

har sædvanligvis tilstræbt at få vurderinger, der førte til værdien i handel og vandel. Det har selvfølgelig vores vurderingsmænd i så at sige alle vurderingskredse rundt omkring i landet været fuldstændig klar over, at m²-prisen er forskellig på en grund, hvorpå der kan bygges et hus, hvis grundstørrelsen er 500 m², end hvis den er 1200 m². Man har bare brugt forskellige metoder. Nu hjælper vi dem altså på vej. Men det er da rigtigt, at der er enkelte steder, hvor man har anvendt en primitiv m²-pris, og det er jo dem, man hjælper på vej til at få en lempeligere overgangsregel ved ved 17. almindelige vurdering at sige 50/50, og så kan man ved næste vurdering gå over til at sige 70/30, hvis tallene til den tid peger i retning af, at det stadig væk er det rigtige.

Det næste, man siger, er det sædvanlige, som socialistfolk altid hævder, når de skal gå ind for et forslag, at de synes, at det er asocialt, at man vil have ændret det. Det er jo helt rigtigt, som det har været fremhævet, at der ikke er spor grund til at antage, at der er noget som helst asocialt i den omvurdering, der nu finder sted. Men det vil i allerhøjeste grad være ødelæggende for systemet, hvis man skulle drage sociale problemer ind i vurderingen. Man kan eventuelt komme med ændringsforslag til skattelovene og sige, at personer over 65 år eller personer, der får understøttelse af en eller anden art, skal betale ejendomsskat med en lavere sats, eller hvad man nu kunne tænke sig. Men lad være med at blande vand i mælken, lave møntforringelse, som man gør ved pludselig at forfalske selv vurderingsprincippet.

Endelig henviser socialistisk folkeparti for det tredje til, at man har haft noget lignende ude på landet ved den såkaldte bondegårdsregel. Det er jo rigtigt, og den er jo begrundet rent historisk i forskellige, meget specifikke, landbrugspolitiske forhold, som absolut ikke gør sig gældende for parcellernes vedkommende. I øvrigt har denne bondegårdsregel voldt en hel del tekniske vanskeligheder, og der er bestemt ikke grund til at tidoble anvendelsesområdet for den, som socialistisk folkeparti vil med sit forslag her, og som vi altså stemmer nej til.

Bernhard Baunsgaard (RV):

[Bernhard Baunsgaard]

Der er nu det tiltalende ved hr. Glistrup, at han aldrig kommer til at undervurdere sig selv. Jeg ved ikke, om man lagde mærke til, at hr. Glistrup sagde, han følte sig som baronen i Jeppe seng. Holberg sagde som bekendt »Jeppe i baronens seng«. Det er nu rart at møde mennesker, der ved, hvad de er værd.

Jeg vil gerne takke SF for, at dette forslag blev fremsat. Det er rimeligt, at det i fuld offentlighed bliver drøftet i folketinget, hvad det er, der er blevet gennemtruffet ved indførelsen af byggeretsprincippet. Det er fuldstændig korrekt, som SF har gennemgået det i sine bemærkninger, og som den konservative ordfører, hr. Hagen Hagensen, skildrede det heroppefra, at gennem indførelsen af byggeretten på den firkantede måde vil det ramme sådan, at små grunde ved den kommende vurdering vil blive ramt urimelig hårdt. De små grunde vil komme ud for voldsomme stigninger i grundvurderingen, en vurdering, der er så høj, at den ikke er rimelig.

Jeg beklager, at vi i sommer ikke kunne få lokket regeringen til at tage en diskussion om byggeretsprincippet, før man indførte det, sådan at vi havde fået en mere nuanceret og rimelig måde at få det indført på. Jeg er fuldt indforstået med, at der gennem erhvervelse af retten til at bygge opnås en værdi. Men jeg er totalt uenig med regeringen i, at det skulle være rimeligt, at byggeretten for en grund på 300 m² skulle have samme værdi som byggeretten for en grund på 1.000 m². Det er jo det, man går ud fra, idet man starter med mellemgrunden og siger, at både de små og de store skal have tillagt det samme som mellemgrunden.

Det vil da medføre, at m²-prisen for de små grunde bliver urimeligt høj og dermed vurderingen; og vurderingen er grundlag for betaling af skat.

Det har jo betydning at få dette fastslået i anledning af det, som ministeren sagde, at SFs forslag var urimeligt, fordi det begunstige de små. Det gør det unægtelig, og derfor vil jeg ikke støtte forslaget, som det foreligger. Det er udmærket, at vi kommer til at drøfte det helt urimelige, som regeringen har gennemført. Hvis nu ministerens ord om, at det er urimeligt at gennemføre SFs, fordi det begunstiger de små, så vil jeg gerne spørge ministeren, om han vil tage konsekvensen og

sørge for, at vurderingen af grunde til etagebyggeri i København bliver fastsat efter handelsværdien. Enhver ved jo, at i København er det gennemtruffet, at grundene til etagebyggeri af hensyn til det sociale boligbyggeri bliver sat særlig lavt. Dette bliver overført til de private etagebyggerier, hvorfra det går videre til ejerlejlighedsudstyknngen. Derfor vil man opleve, at man kan se, at et lille hus på en 85 m², der ligger på en lille grund, kommer til at betale en ganske antagelig grundskat til Københavns kommune på en 10-15.000 kr. På grund af den urimelige måde at fastsætte m²-prisen på til etagebyggeri i København vil en ejerlejlighed af samme størrelse som det lille parcelhus komme til at betale måske 1.000 kr. i andel af grundskatterne. Er dette ikke urimeligt? Hvis det er urimeligt, vil ministeren så, når han afviser SFs forslag af hensyn til den urimelige virkning af forslaget, sørge for, at det bliver rettet?

Ministeren siger heroppefra: oplagt urimelige vurderinger vil blive rettet. Måtte jeg spørge, om jeg er forkert underrettet, når jeg har fået at vide, at grundværdierne allerede er kodet ind, og at rettelser i ansættelserne hovedsagelig ikke vil ske i grundværdien, men i den samlede vurdering af ejendommen? Hvis ministeren er nødt til at svare ja til dette, hvad jeg mener han er, vil jeg bede om at få det opklaret i udvalget. Hvis ministeren er nødt til at svare ja til dette, vil ministeren altså finde sig i, at en forkert grundværdi udløser en forkert grundskat. Jeg mener, at man gennem indførelsen af dette er kommet ud i noget helt forkert. Når man har indkodet grundværdierne, vil det volde store vanskeligheder for hele systemet at skulle rette det over EDB-maskinerne, men jeg vil gerne have disse ting opklaret. Kan ministeren ikke svare i dag, hvad jeg meget vel forstår, fordi det er jo egentlig horrible ting, der her går for sig, vil jeg gerne have det opklaret i udvalget.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg vil gerne ind med en kort bemærkning på dette tidspunkt, fordi jeg bliver nødt til at sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at det, der er opgaven for vurderingsmyndighederne, er at foretage en korrekt vurdering, det vil sige, at de skal ramme prisen i handel ogandel.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Byggeretsprincippet er teknik, som regeringen ikke har pålagt vurderingsmyndighederne at anvende, men som den højeste vurderingsmyndighed, nemlig ligningsrådet, har anbefalet og vedtaget at man skal bringe i anvendelse, fordi man derved ikke alene skaber ensartethed i vurderingsgrundlaget ud over landet – det går jeg ud fra at vi alle, også hr. Hagen Hagensen, er enig i er hensigtsmæssigt – men også i højere grad rammer det rigtige resultat.

Jeg har ikke nogen kvalificeret baggrund – jeg tror heller ikke, hr. Bernhard Baunsgaard har det – til at sige, at dette er forkert. Tværtimod må man gå ud fra, at de højeste vurderingsmyndigheder er i stand til præcis at kunne sige, hvilken teknik der skal bringes i anvendelse for at nå det korrekte resultat. Jeg mener faktisk også, hr. Bernhard Baunsgaard ved de synspunkter, hr. Bernhard Baunsgaard kom med her, er med til at bringe forvirring ind i sagen. Det beklager jeg i og for sig meget, for det, vi har behov for, er at få præciseret, hvad vurderingsloven faktisk skal anvendes til, og hvilken opgave vurderingsmyndighederne har. Hvor de mener at princippet ikke kan anvendes, er metodefriheden der også, for det er stadig væk deres opgave principielt at ramme det rigtige resultat.

De konkrete spørgsmål, som hr. Bernhard Baunsgaard stiller mig vedrørende etagebyggeri, og andre har jeg ikke på indeværende tidspunkt nogen baggrund for at besvare. Jeg synes, det vil være naturligt at rejse disse spørgsmål under udvalgsarbejdet, så skal de blive besvaret.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Nej, hr. minister, så nemt er det vist ikke at klare problemet med byggeretsprincippet. Jeg har forstået ministeren derhen, at byggeretsprincippet er anbefalet og vedtaget og bragt i anvendelse af ligningsrådet. Jeg har forståelsen af, at det faktisk er grundlaget for den udregning af grundværdier, men vi fik ikke ministerens svar på, om den er så langt fremme, at det faktisk er lagt sådan på plads, at mønsteret tegner sig nu, hvorefter det er uhyre svært overhovedet at lave om på noget som helst. Problemet er jo, at hvis grundværdien stort set trækkes ned over hovedet på

vurderingsrådene, fordi man jo nu får et vurderingsforslag, som man derefter skal argumentere imod, kommer det jo meget let til at gå på den måde, at grundværdien bliver stående, som den er beregnet, mens prisen i handel og vandel, som man skal nå frem til, bliver beregnet på hele ejendomsværdien. Derefter bliver forskelsværdien betydelig meget mindre end den grundværdi, der er sat, og så har man altså fået et større beskatningsgrundlag, og alt hvad deraf følger. Hvis grundværdien overstiger de 50 pct. af ejendomsværdien, rammer man ved salg uvægerligt de pågældende, således at de skal erlægge kapitalvindingskat. Det kan være grunden, der måske ikke er særlig stor og med et meget lille hus, der bliver ramt på den måde. Det kan være sommerhuset, og det kan være meget andet. Det har ikke været lovens mening. Det varer vist ikke så længe, før et forslag stillet af os om at ændre den regel i særlig indkomstkat kommer til drøftelse, men jeg vil pege på det her, fordi det, man er i færd med, er dødsensfarligt, fordi det antageligvis i vurderingsrådene vil komme til at gå sådan, at man kommer til at ramme ved siden af.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan kun give hr. Hagen Hagensen ret i de betragtninger, der kom her. Det var jo baggrunden for mit spørgsmål, om grundpriserne allerede var indgået, men jeg forstår, vi får svar på det i udvalget.

Jeg må også gøre ministeren opmærksom på, at vel er det korrekt, at det er ligningsmyndighederne, der fastsætter, hvordan dette med byggeretsprincippet skal anvendes. Jeg stillede flere spørgsmål om det i sommer. Gennem ministerens svar, at regeringen ikke agtede at forelægge det for folketinget, har regeringen påtaget sig ansvaret. Derfor er det rimeligt, at regeringen angribes for dette, jeg havde nær brugt et meget stærkt udtryk, forrykte princip.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil allerførst trøstende sige til hr. Glistrup, at vi var nogle, der forstod den vittighed med baronen i Jeppes seng. Det havde ikke været nogen vittighed at citere, at Holberg har skrevet en komedie, der handler om

[Erhard Jakobsen]

Jeppe i baronens seng. Man kunne høre før, der var én, der ikke havde forstået den.

Jeg må også være med blandt dem, der afviser SFs forslag. Det er ikke, fordi jeg kan støtte mig på ministerens bedømmelse af, at det skaber forvirring i vurderingen, det er umuligt. Det skaber ikke engang mere forvirring, for det er umuligt. I modsætning til dem, der mente ikke at kunne tale ud fra sagkundskab, kan jeg sige, at jeg husker engang langt, langt tilbage i tiden, hvor jeg i otte år var ansat i den afdeling, der har med vurderinger til ejendomsskyld og grundskyld at gøre, og jeg må ganske ærligt sige, at det er tungen ud ad vinduet, hvilket også klart fremgår af, at selv inden for samme kommune kan der være forskelle, man aldrig når at rette. Det har jeg som borgmester haft lejlighed til at iagttage. Derfor er det én stor tilfældighed. Det er bl. a. derfor, vi stiller forslag om at afskaffe alt dette, et forslag, som vi havde til behandling her for nylig.

Når nu man har været inde på, om det var rigtigt at ændre i den teknik, må jeg selvfølgelig give ministeren ret i, at man ændrer ikke nogen teknik. Selv om det ligger helt tilbage til 1950'erne, at jeg var med i dette arbejde, gjaldt det allerede dengang, at gik man ned langs en gade, hvor der lå nogle rækkehusbebyggelser i begyndelsen af gaden, så var der da ingen, der fandt på at ansætte disse små grunde til samme m²-pris som de store grunde, der lå længere nede. Naturligvis fik de da en højere pris pr. m², fordi man vidste, at handelsværdien pr. m² var større for en lille grund end for en stor grund. Sådan var det allerede dengang. Men jeg er ikke sikker på, at det af den grund har været klogt af ligningsrådet at tilråde at gøre det til et bastant teknisk princip, man skal anvende. Jeg tror, man derfor laver megen ballade til ingen verdens nytte og får nogle små ændringer set fra statens synspunkt, men nogle store ændringer set fra de enkelte husejeres synspunkt. Jeg tror ikke, man skulle have gjort det, men det kan selvfølgelig ikke være det store i det.

Jeg tror heller ikke rigtig på ministerens anden begrundelse, at han ikke kunne lide forslaget, for det passer jo helt ind i den psyk, der normalt har behersket ministeren, når han har fremsat forslag, at det sociale skal ind i enhver forbindelse, lige meget hvad vi snakker om, og det var jo også inde i diskus-

sionen før, om det ramte rige eller fattige. Derfor tror jeg i og for sig, at ministeren vældig godt kan lide det, men med sin sunde fornuft er nødt til at erkende, at den går ikke. Hvorfor? Jo, og dér kommer selvfølgelig ministerens fornuftige bedømmelse, for vurdering er vurdering, og beskatning er beskatning. Man kan ved beskatningen tage sociale hensyn, men det kan man ikke, når man skal sige, hvad en ting er værd. Ja, det kunne Marx, men det er der ingen andre der har prøvet på senere, eller det er der nok, men det er mislykkedes. Man kan ikke sige, hvad en ting burde være værd, hvis man tog alle mulige hensyn. Nej, den er det og det værd, og det fastsætter man, hvorefter myndighederne kan indrette deres beskatning.

Derfor vil jeg gerne takke ministeren, fordi det blev så kraftigt slået fast, at man holder sociale vurderinger om rige og fattige og gode og onde og alt det dér ude af betragtninger om, hvordan de grundlæggende tekniske ting skal være. Det synes jeg var værdifuldt at få slået fat, og det kan vi altid bruge ved anden anledning.

Wilhjelm (VS):

Jeg har svært ved at se, at dette kun skulle være et teknisk princip. Jeg skal ikke gøre mig til særlig kyndig på dette område, men jeg har fornemmelsen af, at det er rigtigt, når hr. Hagen Hagensen og hr. Bernhard Baunsgaard påpeger, at det også er et princip, som medfører konsekvenser for, hvordan man fordeler værdien mellem grundværdien og bygningsværdien. Så kan det være nok så rigtigt, at skal man have opgjort den konkrete salgspris eller salgsværdi, så må det for de ubebyggede grunde regnes ind, at byggetilladelserne, byggeretten, medfører nogle højere priser. Det er klart, at det også har konsekvenser for de bebyggede grunde, at her går ligningsrådets princip i en retning, der favoriserer de store, og SFs princip går i en retning, der favoriserer de små. Det er nok for os. For det er ikke nok for os at sige som ministeren, at vurderingslovens sigte er at opnå en korrekt vurdering. Det er jo flintrende ligegyldigt, hvad der er vurderingslovens sigte, når det har disse sociale konsekvenser.

I øvrigt er det jo sådan, af SF rent faktisk foreslår, at vurderingslovens sigte laves om. Derfor synes jeg, det er noget mærkeligt no-

[Wilhelm]

get af ministeren at besvare dette forslag med, at vurderingslovens sigte nu engang er sådan og sådan. SF foreslår rent faktisk, at vurderingslovens sigte laves om, så man ikke rammer en korrekt vurdering, men at man tager sociale hensyn til små grunde, store grunde. Det er sådan set tilstrækkeligt.

Vi kan støtte SFs forslag; vi har ikke nogen som helst forestillinger om, at dette er retfærdigheden eller dette er det korrekte princip. Men det er det, der socialt går den rigtige vej ganske enkelt. Derfor kan vi støtte det også i den udgave, det ligger i her.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Vil hr. Wilhelm oplyse, hvor han har det grundmateriale fra, der siger, at det er mere socialt rigtigt at sætte små grunde, der jo typisk vil ligge de steder, hvor jorden er særlig attraktiv, og hvor der derfor har fundet alverdens udstykninger sted, og hvor der derfor bor mange rige mennesker, m²-mæssigt til en lavere pris end store grunde, hvor socialt dårligt stillede mennesker meget ofte bor, fordi de ligger et eller andet sted, hvor der er sumpet og dårlig jord og dårlige områder i det hele taget? Hvad er belægget for denne antagelse, at der er en social proportionalitet mellem m²-størrelsen af grundene?

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Det er der sandsynligvis ikke noget som helst belæg for. Det er heller ikke det, der er hævdet, for det, det drejer sig om, er ikke at sammenligne små grunde i de dyre områder med store grunde langt pokker i vold fra bycentre og til billige m²-priser. Det, det drejer sig om, og dér, hvor SFs forslag ville føre til et andet socialt resultat end ligningsrådets, er den lille grund og den store grund i samme m²-kategori, altså i samme område, henholdsvis den lille grund og den store grund i samme billige m²-kategori, altså langt væk fra bycentrene. Hvad det angår, som er en anden problemstilling end den, hr. Glistrup stillede op, dér er jeg ikke i tvivl om, at man vil se denne bevægelse, som er social. Selvfølgelig kan vi alle sammen finde undtagelser, men den generelle tendens må naturlig-

vis være dér, at de mindre indtægter er nødt til at have de mindre grunde.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg håber, vi i hvert fald kan nå til enighed om, at vurderingsmyndighederne nu engang skal finde frem til, hvad der er prisen i handel ogandel. De skal ikke finde et eller andet vilkårligt tal, der ligger under dette.

Hvis man så vil have nogle sociale synspunkter ind, som hr. Wilhelm og som jeg forstår SF vil – og måske også hr. Bernhard Baunsgaard vil – kunne jeg ligesom forstå logikken i det, hvis man sagde: Vi skal have handelsprisen. Den finder vi så frem, og det skal vi bruge den bedste teknik til, vi overhovedet kan opfinde. Derefter beslutter vi i øvrigt, at hvis grunden er på 800 m² og derunder, skal vurderingen ligge 10 pct., 20 pct. eller 25 pct. under. Hvis det er ude i det vestjyske, lægger vi en helt anden procent. Vi kunne operere med stedtillæg og helt andre ting, og så kunne man få en virkelig interessant og socialt indstillet vurderingslov. Men jeg synes dog i hvert fald, vi burde kunne blive enige om, at udgangspunktet under alle omstændigheder bør være, at grunden skal ansættes til det, den er værd i handel ogandel. Ellers ryger vi helt ud af tangenten.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg blander mig kun i det, fordi det faktisk har interesse symptomatisk. Her fastslår hr. Wilhelm ud fra rene skrivebordsteorier, at i områder med høj grundværdi er det altså sådan, at der er en forbindelse. Det passer ikke. Netop i områder med høj grundværdi, som hr. Glistrup var inde på, har de kommunale myndigheder i de seneste år ændret reglerne, sådan at man er gået ned til at udstykke grunde med ganske små m²-antal. Hvem bor i dem? Dé bor de nye, som må have store indkomster for overhovedet at få et hus dér. Hvem bor på de store gamle grunde? Det gør de, der boede der for 15–20 år siden, og som har langt lavere indkomst. Men når man laver samfundet om ud fra skrivebordsteorier, når man til et forkert resultat.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

[Bernhard Baunsgaard]

Selvfølgelig findes der kvarterer af den slags, som hr. Erhard Jakobsen nævner. Der findes også adskillige eksempler på kvarterer med attraktiv udsigt, hvor den bedste udsigt er reserveret til de største grunde, og hvor de små grunde ligger i udkanterne, hvor der ikke er så meget at se. Jeg bor selv i sådan et kvarter, så jeg kender det godt. Derfor kan hr. Erhard Jakobsen ikke imødegå hr. Wilhjelm på den måde, han forsøgte.

Det, der egentlig kaldte mig herop, var ministerens ord om, at prisen skal fastsættes efter det, den er værd i handel ogandel. Jeg minder ministeren om, at vi meget gerne vil have dette opklaret for så vidt angår grunde til etagebyggeri i Københavns kommune.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Det er ikke nok at se på, om en grund er lille eller stor. Det er også et problem, hvordan den kan benyttes. Derfor er det ganske givet, hvis der er tale om, at man bygger et rækkehus med en større udnyttelsesgrad, end man kan have på en parcelhusgrund, må denne grund for rækkehuset sikkert sættes noget højere.

Men uanset hvordan man vender og drejer disse ting, når man meget ofte for rækkehuset næppe frem til det, der er den helt rigtige pris, nemlig hvad den er værd i handel ogandel, ved at bruge en grundværdi og ved at bruge en forskelsværdi efter normtal eller nu efter noget med BBR-register osv.

Der kommer et tredje begreb ind: herlighedsværdien. Det var i gamle dage udsigten til den kønne sø, altså dér, hvor hr. Bernhard Baunsgaard bor, hvor det nu er. For de små grundenes vedkommende er der også i nogen grad kommet den intensiverede udnyttelse til, simpelt hen det, at man har kunnet bygge på den lille plads. Det har jeg gerne villet sige for derefter at gå over til noget helt ejendommeligt.

Der findes nogle meget, meget små grunde i Københavns kommune på Østerbro, Lægeforeningens Boliger hed de i gamle dage, og Kartoffelrækkerne nede ved Søerne. Der findes også nogle huse ovre ved Ny Carlsbergvej, der ligger på meget, meget små grunde, som er bebygget med stue, første og anden sal. Der er i de senere år gået mode i at erhverve sådan et hus. Det er blevet kæmpe-

dyrt at købe sådan et hus, som for ikke så forfærdelig mange år tilbage kunne købes for en slik i forhold til det, det nu handles til. Men man skal efter min opfattelse vurdere grunden efter loven til det, som grunden er værd i ubebygget stand og med det formål, den kan bruges til. Jeg tror ikke på, at der nogen sinde mere vil blive givet tilladelse til at bygge et så højt hus på disse små grunde. Alligevel har jeg fornemmelsen af, at man vil anvende en grundværdipris på disse grunde, der ligger langt over, hvad en metodefrihed kunne føre til.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg har ind imellem fornemmelsen af, at det er beskatningsproblemer, man snakker om, i stedet for om vurdering. Skal det være en vurdering, må det jo være rimeligere at finde ud af, hvad det er, man skal vurdere. Det, som jeg har forstået er selve vurderingen, er at finde frem til, hvad prisen er i handel ogandel. Så kan man bagefter diskutere, om man ved beskatningen af grundstørrelsen skal tage sociale hensyn, men det kommer ikke vurderingen ved. Det kan man ikke skille ud på den måde. Derfor mener vi i al fald, at selve vurderingen kan der ikke være meget at diskutere om; det må være at finde den mest rigtige pris.

Når jeg ser på byggeretsprincippet, som man har anvendt mange steder, førend man satte det på tryk, kan man diskutere, om man overhovedet skulle have sat det på tryk, når man anvendte princippet i forvejen. Jeg har prøvet at undersøge nogle steder, hvor man har anvendt princippet, og jeg synes, man her er nået til den helt rigtige vurdering, altså har fundet en vurdering, som svarer til prisen i handel ogandel. Jeg mener da, at vurderingsmyndighederne, uanset om man opstiller nogle retningslinjer, stadig væk skal finde frem til, hvad prisen er i handel ogandel.

Når vi altså mener, at man ved erfaring fra steder, hvor man har anvendt det, uden at det har været nedfældet på noget papir, ser, at man er kommet til det rigtige resultat, så må vi selvfølgelig afvise dette forslag, som er kommet fra SF. Hvis SF så vil stille et forslag, som tager det op i beskatningsmæssig henseende, så vil vi se, hvordan vi vil stille os til det.

[Arne Bjerregaard]

Hr. Hagen Hagensen var inde på, at man ved at bruge princippet risikerede at komme ind under 50 pct.s reglen om kapitalvindings-skat. Hvis man bruger byggeretsprincippet, kommer man da ikke så let i karambolage med den, fordi det må vel stadig væk være sådan, at ved en stor grund med et lille hus har man jo større mulighed for at nå de 50-60 pct., end hvor man har en lille grund, selv om det er et lille hus. I tilfældet her siger man, at den store grund faktisk bliver billigere, og at det var det, der faktisk ville komme i konflikt med denne paragraf.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

For lige at klare begreberne. Der er da stor risiko for, at man med en lille grund, hvor man anvender byggeretsprincippet, kan nå til, at den grundværdi, man får frem, bliver mere end det halve af den samlede ejendoms-værdi. Det kan også forekomme med en større grund, men der er ikke spor tvivl om, at det også kan komme frem ved den lille grund. Det er derfor, det bliver farligt, hvis man ikke er tilhænger af, at man skal inddrage penge ved salg af årgamle ejendomme ved kapitalvindings-skat. Det synes jeg ikke om.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg kan stadig væk ikke forstå det, men hr. Hagen Hagensen må skære det ud i pap for mig, at man ved en stor grund med et lille hus ikke skulle have større mulighed for at nå til 50 pct. end med en lille grund. Det kan da ikke være rimeligt at påstå, at når vi nu gør det billigere, og det må jeg erkende, for de store grunde efter byggeretsprincippet, at vi så skulle få flere ind under denne regel.

Flygaard (DR):

Retsforbundet er tilhænger af det nuværende vurderingsprincip, hvorefter fast ejendom skal vurderes efter værdien i handel og vandel. Vi mener, at byggeretsprincippet ud fra et teknisk synspunkt ikke alene er anvendeligt, men nok også i langt de fleste tilfælde er en god vejledning med henblik på at få en rigtigere ansættelse, en bedre vurdering end den, man indtil nu har kendt.

Med dette som udgangspunkt kan det næppe komme som nogen overraskelse, at retsforbundet ikke kan medvirke til gennemførelsen af det forslag, der er stillet fra socialistisk folkepartis side.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal takke de ordførere, der kunne støtte os helt eller delvis.

Skattemyndighederne gennemfører administrativt en ændring af vurderingsreglerne, der medfører, at mindre grunde vil få en væsentlig forhøjelse af grundskylden efter den næste vurdering. Til gengæld vil større grunde få en lavere grundskyld, hvis kommunen holder grundskyldsprovenuet konstant. Det kan ikke undgå at virke asocialt.

Det asociale element forstærkes efter de oplysninger, der er kommet frem i de sidste dage om urimeligt kraftige huslejstigninger i almennyttige gårdhavehuse i Albertslund. Dette forhold, vurderingen af lavt almennyttigt byggeri, er ikke omfattet af lovforslaget, men jeg vil blot påpege, at det delvis rammer de samme mennesker.

Det var ikke overraskende, at ministeren afviste forslaget. Ministeren brugte to begrundelser. Den ene var, at han talte om forvirring og advarede imod det og sagde, vi ville skabe forvirring om vurderingen. Problemet er jo, at regeringen gennemfører en ændring midt i sommeren, som folkettinget kun får lejlighed til at diskutere et halvt år senere. På den måde vil vi selvfølgelig skabe forvirring, når vi ikke kan undgå at måtte tage stilling til den proces. Det havde været rimeligere, om denne væsentlige ændring havde været diskuteret her i tinget, før den blev gennemført.

Ministeren og den socialdemokratiske ordfører siger, at der ikke er en direkte sammenhæng mellem sociale forhold og grundenes størrelser, og det er da givetvis rigtigt. Der er langt fra nogen lineær sammenhæng. Der er en tendens til, at grundene bliver mindre, og det vil medføre, at ældre mennesker stort set vil sidde på større grunde. Det er vi ganske klar over. Ligeledes vil der ofte i billigere områder være flere større grunde end i dyre-områder. Det vil vi slet ikke gribe ind over for. Men i samme område og samme aldersgruppe vil der være en kraftig social tendens til, at de mest velhavende vil have råd til at købe de større grunde. Derfor kan

[Rahbæk Møller]

den ændring, som regeringen nu gennemfører, ikke undgå alt andet lige at virke asocialt.

Hr. Ivar Hansen kunne ikke medvirke, og det var der en lang række andre ordførere der heller ikke kunne. Jeg skal ikke kommentere dem nærmere, bortset fra at jeg godt vil spørge hr. Ivar Hansen, som gik imod, at vi fik ens m²-pris, om venstre er tilhænger af den nuværende bondegårdsregel, der siger, at der skal være ens m²-pris på landet. Det er ikke ubekendt, at efter vedtagelsen af byggeretsprincippet er der opstået nogen uro i husmandskredse, der er bange for at miste dette gode og for at få en væsentlig grundskyldsførhøjelse, mens større gårde vil få en lettelse.

Jeg kan takke hr. Hagen Hagensen for i hvert fald en delvis tilslutning, men vi kan ikke blive enige om hans forslag om metodefrihed. Vi mener, der skal være faste og ensartede regler over hele landet. Vi konstaterer da i hvert fald, at vi er enige om at være uenige i byggeretsprincippet.

Hr. Bernhard Baunsgaard var enig med os, og det takker jeg for. Han bragte et forhold frem, som jeg synes er væsentligt, nemlig at ejerlejligheder vurderes for lavt i forhold til parcelhuse. Der vil jeg godt lige nævne, at jeg har været lidt inde på den anden side af problemet, nemlig almennyttigt lavt byggeri, der vurderes for højt ifølge samme princip, altså det mystiske princip, at man vurderer efter, om huset ligger ned eller står op, om det er udlejningsbyggeri, eller om byggeriet kan sælges stykvis.

Jeg er ganske enig med hr. Wilhjem i hans bemærkninger og skal takke ham for det. Hr. Wilhjem gav en udmærket oversigt over årsagerne til, at vi skulle gå ind for ensartet vurdering, men dér skal jeg måske lige føje en enkelt ting til, nemlig det ressourcemæssige. Fredningsmyndighederne forsøger for tiden at stimulere folk til at gå over til mindre grunde. Der er planer om at nedsætte den gennemsnitlige grundstørrelse fra 800 m² til 700 m². Den omlægning, som skattemyndighederne foretager uden at have forhandlet med fredningsmyndighederne, har jeg spurgt ministeren om og fik det svar, at der ikke har været nogen som helst forhandling. Det går stik imod de intentioner, som fredningsmyndighederne har, idet man vil reducere den

stimulans, der var for, at folk af økonomiske grunde ville vælge mindre grunde.

Glistrup (FP):

I deres betragtninger om, hvad der var socialt og asocialt, lå hr. Rahbæk Møller og hr. Wilhjem jo fuldstændig på linje med hinanden, men deres betragtninger er simpelt hen ikke rigtige. For det første som en følge af det, hr. Erhard Jakobsen fremhævede i sit indlæg. For det andet har hr. Rahbæk Møller og hr. Wilhjem åbenbart kun øje for den ene ting, der hedder grundskatterne. Nu gælder det jo for grundskatterne, at de for det første ikke er så overvældende store for små ejendomme, for det andet er de fradragsberettigede i den skattepligtige indkomst, og for det tredje er de i meget vidt omfang substitutter for, hvad man ellers skulle have betalt i prioritetsydelse, fordi det kapitaliserede beløb trækkes jo simpelt hen fra, når man når frem til prisdannelsen på fast ejendom.

Dér, hvor dette virkelig spiller en rolle, er i relation til lov om særlig indkomstskat, om man har en ejendom, hvor der enten slet ikke skal betales særlig indkomstskat, eller hvor der skal betales særlig indkomstskat med fuld musik. Her er situationen den, at de mindre ejendomme under ingen omstændigheder vil være særlig langt inde i farezonen eller i hvert fald ikke kommer særlig meget længere ind i farezonen ved at gå over til byggeretsprincippet. For som det er fremhævet af hr. Arne Bjerregaard, af hr. Erhard Jakobsen og andre, der kender til tingene, er det nu engang sådan, at man i forvejen har vurderet de små ejendomme til en højere m²-pris.

Dér, hvor byggeretsprincippet virkelig virker, er ved de ejendomme, der er i farezonen, altså ejendomme på 1200–1400 m² med nogle elendige gamle bygninger på grunden, hvad der bevirker, at grundværdien kan blive mere end 50 pct. af den samlede ejendomsverdi. Det er typisk steder, hvor folk, der er i socialt dårlige kår, må affinde sig med at bo, steder, hvor der er dårlige bygninger. Her bevirker byggeretsprincippet, at formentlig tusindvis af den slags ejendomme reddes fra at blive belagt med særlig indkomstskat ved salg i perioden mellem 1981 og 1985. Derfor er byggeretsprincippet først og fremmest en social foranstaltning ved siden af at være

[Glistrup]

den vurderingsteknisk rigtige måde at ændre reglerne på.

Wilhelm (VS):

Til det sidste, hr. Glistrup sagde, vil jeg gerne sige, at vi ikke er modstandere af, tværtimod, at enfamiliehuse, og hvad der dertil hører, kommer ind under reglerne om særlig indkomstskat. Det vil selvfølgelig være plat urimeligt, at det kun bliver folk med næsten værdiløse bygninger og værdifulde grunde, der kommer ind under den, men det må man jo klare på anden vis: ved at fjerne den undtagelse for særlig indkomstskat, som gælder for hele parcelhusområdet.

Så vil jeg godt sige til skatteministeren, at selv om man rider den tvangstanke, at vurderingsloven nu engang skal føre frem til de korrekte vurderinger, hvad det så ellers er for noget – og det er ikke for os nogen tvangstanke, men jeg forstår, det er det for ministeren – kan jeg alligevel ikke forstå, at det nødvendigvis skal føre til en afvisning af SFs forslag.

Jeg skelnede før, og jeg mener, det er berettiget, mellem ubebyggede og bebyggede grunde. SFs forslag omfatter, så vidt jeg kan se, kun de bebyggede grunde, men der er jo ingen grund til, at den byggeret, som vi er enige om medfører en kapitaliseret værdi, som er relativt større for de mindre grunde, også skal overføres som en grundværdi, når byggeretten faktisk er realiseret og fysisk manifesteret i, at nu står huset der. Hvorfor skal den så stadig væk tillægges kvadratmeterne, hvorfor kan den så ikke tillægges bygningen? Det er jo det, der giver forskellen på behandlingen af mindre og større grunde, når det drejer sig om fordelingen mellem de to ting. Det ville ikke udelukke, at den samlede vurdering af jord og bygning blev korrekt, men det er fordelingen mellem dem, der bliver skæv til den ene side efter ligningsrådets princip, måske skæv til den anden side, men i vores øjne acceptabelt med hensyn til den sociale virkning efter SFs princip.

Jeg vil godt til sidst sige, at vi kan da godt lykønske Jeppe med at have fået ridedøgden med i seng.

Rahbæk Møller (SF):

Hr. Glistrup sagde, at vurderingsprincippet ikke så meget er et spørgsmål om grund-

skyld, men et spørgsmål om særlig indkomst. Jeg kan godt være enig med hr. Glistrup i, at det vil være kedeligt, hvis der på grund af en tilfældig overskridelse af et eller andet kriterium lige pludselig udløses særlig indkomstskat. Det vil være meget tilfældigt, det tror jeg enhver vil anse det for. Men for det store antal mennesker er det altså ejendomsskatten, det drejer sig om, og grundskylden. Der siger hr. Glistrup, at det spiller ingen rolle, for det er fradragsberettiget. Her vil jeg godt lige påpege, at det gælder jo kun for én gruppe af befolkningen. For dem, der er lejere, og specielt lejere i tæt, lavt byggeri, er ejendomsskatterne ikke fradragsberettiget, og de er ikke uden betydning i mange kommuner.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Kontantvurdering).

[Af Hagen Hagensen (KF), Ellemann-Jensen (V) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 72. Fremsat 11/11 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Nu er jeg jo spændt på, hvor langt enigheden mellem hr. Glistrup og mig rækker, fordi her har vi jo et forslag, hvor de konservative helt åbent og meget frimodigt tilkendegiver, at de ikke kan lide, at vurderingen skal svare til prisen i handel ogandel. Nej, vi må en-